නන්ද ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසනසේක් සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේගේ සෘද්ධි විහාරික භික්ෂු කෙණෙකුන් අරභයා මේ ජාතකය වදාළ සේක.

ඒ භික්ෂූන් වහන්සේ වනාහි කීකරුය වචනයෙන් ඉවසන සේක, සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේට මහත් වාායාමයෙන් උපකාර කරණ සේක. ඉක්බිත්තෙන් එක්සමයෙක්හි සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේ බුදුරජානන් වහන්සේට සැළකොට දනව් සැරිසරා වඩනාසේක් දක්ෂිණගිරි ජනපනදයට වැඩිසේක. කීකරු ඒ භික්ෂූන් වහන්සේ ඒ ජනපදයට වැඩි කල්හි දඩි මන් ඇතිව තෙරුන් වහන්සේගේ වචනය නොකරණසේක. ඇවැත්නි. මෙනම් දෙයකරවයි කී කල්හි වනාහි තෙරුන්වහන්සේට පුතිපæෂ වූයේය. ස්ථව්රයන් වහන්සේ ඔහුගේ අදහස් නොදන්නාසේක. තෙරුන් වහන්සේ ඒ ජනපදයෙහි සැරිසරා නැවත ජේතවනාරාමයට වැඩිසේක. ඒ භික්ෂූන් වහන්සේ තෙරුන් වහන්සේට ජේතවනා විහාරයට ආකල් තැන් පටන් නැවත එබදු ගුණයෙන් යුක්තවූසේක. තෙරුන්වහන්සේ සර්වඥයන් වහන්සේට දන් වූ සේක. ස්වාමීන්වහන්ස මාගේ එක් සෘද්ධිවිහාරික භික්ෂූ කෙණෙක් එක් තැනෙක්හි සියයක් දී ගත් දාසයෙකු මෙන් වන්නේය එක් තැනෙක්හි දඬි මන් ඇතිව මෙනම් දෙයක් කරවයි කියනු ලබන්නේ පුතිපæෂ වන්නේ යයි දන්වූසේක. සර්වඥයන් වහන්සේ වදාරණසේක් ශාරිපුතුස්ථවිරයෙනි මේ මහණතෙම මෙබදු ශිලීවූයේ දන්මතු නොවෙයි. පෙරත් මෙතෙම එක් තෙනකට ගියේ සියයක්දී ගත් දාසයකු මෙන් වන්නේය. එක් තෙනකට ගියේ පිහිපæව පිළිසතුරු වන්නේ යයි වදාරා තෙරුන්වහන්සේ විසින් යාඥාකරණ ලදුව ඉකුත්වත් ගෙණහැර දක්වා වදාළසේක.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරු කෙණෙකුන් රාජාාය කරණ කල්හි අප මහා බෝධිසත්වයන් වහන්සේ එක් කෙළෙඹිකුලයෙක්හි පිළිසිඳ ගත්සේක. අප මහාබෝසතානන් වහන්සේගේ යහළු වූ එක් කෙළඹි පුතුයෙක් ඇත්තේය. හෙතම වෘද්ධය ඔහුගේ භාර්යාව වතාහි ලදරුය ඒ තරුණ ස්තුී තොමෝ වෘද්ධ පුරුෂයා නිසා පුතුයකු ලද්දේය. ඒ පුරුෂ තෙම සිතුනුයේ මේ ස්තී තරුණ බැවින් මාගේ ඇවැමෙන් කිසියම් පුරුෂයකු ගෙණ මේ වස්තුව නසන්තීය. මාගේ පුතුයාහට නොදන්නීය මම මේ ධනය පෘථිවිගත කෙලෙම්නම් යෙහකැයි සිතා ගෙයි නන්ද නම් දාසයා කැඳවාගෙණ වනයට ගොස් එක් තැනෙක්හි ඒ වස්තුව නිධානගත කොට ඕහට කියා පින්වත් නන්ද නම් දාසයා මේ වස්තුව මාගේ ඇවෑමෙන් මාගේ පුතුයා හට කියව ඒ වස්තුව පරිතුහාග නොකරවයි කියා ඕහට අවවාද දී කාලකිුයා කෙළේය. ඔහුගේ පුතුද අනුකුමයෙන් වැඩිවිය පැමිණියේය. ඉක්බිත්තෙන් ඕහට මෑනියෝ මෙසේ කිවුය. පුතුය තොපගේ පියාතෝ නත්දු නම් දාසයා කැඳවාගෙණ වස්තුව නිධාන කෙළේය.ඒ වස්තුව ගෙන්වා ගෙණ කුටුඹ සංඨාපනය කරවයි කිවුය. ඒ පතුතෙම එක් දවසක් නන්ද නම් දාසයහට කියනුයේ මලනුවෙනි මාගේ පියානත් විසින් කිසි වස්තුවක් නිධාන කරණලද්දේ ඇද්දයි කියේය. එසේය ස්වාමීන් වහන්සේයැයි කීයේය. ඒ වස්තුව කොතැන්හි තිධානකරණ ලද්දේශියි විචාාලේය. ස්වාමින් වහන්ස වනයෙහි යයි කීයේය. එසේවීනම් යම්හයි කියා උදුල්ලක් හා කුඩයක් ගෙණ නිධාන තිබෙන තැනට ගොස් මයිල වස්තුව කොතැන්හිදයි කීයේය. නන්ද නම් දාසයා නැගී වස්තුව මත්තෙහි සිට වස්තු නිසා මානය උපදවා කොල දාසි පුතුය මෙහෙකරුව තොපට මෙතැන්හි වස්තු කොයින්දුයි කුමාරයාහට ආකෝශ කෙළේය. කුමාරතෙම ඔහුගේ පරුෂවචන අසා නො ඇසුනාක් මෙන්ම එසේවීමනම් යම්හයි කියා ඔශු කැඳවාගෙණ ආපසු අවුත් නැවත දෙතුන් දවසක් ඉක්මවා ගියේය. නන්ද නම් දාසතෙම එලෙසම ආකෝශ කරන්නේය. කුමාරයා ඔහු හා සමඟ පරුෂවචන නොකියාම ආපසු අවුත් මේ දාසනෙම මෙතැන් පටන් වස්තුව කියන්නෙම් කිය කියා යන්නේය. ගොස් වනාහි ආකුොශ කරන්නේය. එහි කාරණා නොදන්නෙම් මාගේ පියානන්ගේ යහළු වූ කෙළඹි පුතුයෙක් ඇත්තේය. ඔහු අතින් විචාරා දුන ගනිමි කියා බෝධිසත්වයන් වහන්සේගේ සමීපයට ගොස් ඒ සියලු පුවෘත්තිය කියා පියානෙනි, කවර කාරණාවක් දුයි විචාලේය. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ කියනසේක් පුතුය යම් තැනෙක්හි සිට නන්ද නම් දාසනෙම ආකුොශ කරන්නේද තොපගේ පියානන් සන්තක වස්තුව එතැන්හිමය. ඒ කාරණයෙන් යම් තැනෙක්හිදී තොපට නන්ද නම් දාසතෙම ආකෝශ කරන්නේද එතැන්හි දීම ඔහු කොල දාසය වරෙවයි කියා ඇද දමා උදුල්ලක් ගෙන එතැන බිඳ කුලසන්තක වස්තුව නිකුත්කොට දාසයා ලවා ඔසවා වස්තුව ගනුවයි කියා මෙසේ කීසේක. කුලජාත දාසියගේ පුතු වූ නන්ද නම් දාසතෙම යම් තෙනෙක්හි සිටියේ පරුෂකොට ගර්භාකෙරේද බෙණෙ ද සොහනවර්ණ සාමානායෙන් ස්වර්ණ මාලාද යම් තැනෙක්හි ඔහු සිටී ද එතැන්හියයි සිතමි කියා බෝධිසත්වයන් වහන්සේ කුමාරයාහට වස්තු ගන්නා උපාස වදාළසේක. කුමාරතෙම බෝධිසත්වයන් වහන්සේට වැඳ ගෙට ගොස් නන්ද නම් දාසයා කැඳවා ගෙණ නිධාන තිබෙන තැනට ගොස් අවවාද කී පරිද්දෙන් පිළිපැද ඒ වස්තුව ගෙණ කුටුඹ සංඨාපනය කොට බෝධිසත්වයන් වහන්සේගේ අවවාදයෙහි සිටියෙහි සිටියේ දාන ශිලාදී පින්කම් කොට ජීවිතයාගේ කෙළවර කම් වූ පරිද්දෙන් මිය පරලොව ගිය සේක. ශාස්තෘ වූ බුදු රජානන් වහන්සේ වදාරණසේක් මේ මහණ පෙරත් මෙබදු ශිලීවූයේ යයි වදාරා මේ ධර්මදේශතාව ගෙණහැර දක්වා පූර්වාපර සත්ධි ගළපා මේ නන්ද ජාතකය නිමවා වදාළසේක.

එසමයෙහි නන්ද නම් දාසතෙම මේ සැරියුත් මහතෙරුන් වහන්සේගේ සෘද්ධි විහාරික වූ භික්ෂූහුය. නුවනැත්තා වූ කෙළඹි පුතුව උපන්නෙම් තිිලෝගුරු සමායක් සම්බුදු රජවූ මමම චේදයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළ සේක.